

10. Τί βούλεσθε; (ήρώτα ...).
11. Οὐδενὶ ἂν ἀπιστήσῃμι (γινώσκωμεν ... - εἶπεν ...).
12. Μανθάνομεν, ἃ οὐκ ἐπιστάμεθα (ἀπεκρίναντο ...).
13. Σωτήρια* θύσομεν, ἔνθα ἂν πρῶτον εἰς φιλίαν γῆν ἀφικώμεθα (εὐχονται ... - ἠϋξάντο ...).
14. Πλοῖα ὑμῖν πάρεστιν, ὥστε ἐξαίφνης ἂν ἐπιπέσοιτε. (λέγουσι ... - ἔλεγον ...).
15. Ἀπορῶ ποῖαν ὁδὸν τράπωμαι (ὀρῶ σε ...).
16. Μὴ θεῖτε* δρόμῳ*, ἀλλ' ἐν τάξει ἔπεσθε (οἱ Ἕλληνες ἐβόων ἀλλήλοις ...).
17. Δοῖεν οἱ θεοί (οὗτοι ἠϋχοντο...).
18. Ἴωμεν ἐπὶ τοὺς πολεμίους (ὁ στρατηγὸς ἐκέλευε τοὺς στρατιώτας ...).
19. Ἡ πόλις κατελήφθη ἂν, εἰ ἀγαθοὶ ἦμεν (οὗτος ἔλεγε ... - οὗτοι ἥσθοντο ...).
20. Ἐπειδὴν διαπράξωμαι*, ἃ δέομαι, ἤξω (οὗτος λέγει, ἔλεγε ...).
21. Τίνα ἀποκτείνωμεν; (οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἠπόρουν ...).
22. Πόσον ἐστὶ τὸ στράτευμα; (ήρώτων αὐτὸν ...).
23. Ὑπὸ τίνος ἐνεπρήσθη* ὁ ναός; (οὐδεὶς οἶδεν ... - ἤδη ...).
24. Ποῦ ἂν ἴδοιμι Πρόξενον; (ήρώτησέ τις ...).
25. Ἀπαγέτω* τις αὐτὴν οἴκαδε (εἶπεν ὁ Σωκράτης ...).

β) Μεταφορά ἀπὸ πλάγιο λόγος σε ευθύ

1) Να μετατρέψετε σε ευθύ λόγο τον πλάγιο λόγο που υπάρχει στις παρακάτω φράσεις και να δικαιολογήσετε την επιλογή σας:

1. Κύρος εἶπεν ὅτι θούλοιο μένειν.
2. Ἐλεγεν ὅτι ὀρθῶς αἰτιῶντο*.
3. Διαβάλλει με ὁ κατήγορος ὅτι διαφθείρω τοὺς νέους.
4. Κύρος ἤρετο ὅ,τι εἶη τὸ σύνθημα.
5. Ξενοφῶν ἐπυνθάνετο, ὅπως ἂν κάλλιστα πορευθεῖη.
6. Οἱ στρατιῶται ἠϋχόντο εὐτύχησαι Κύρον.
7. Οἱ ναῦται ἐβόων ὅτι νενικήκοι Καλλικρατίδας.
8. Μειδίας ἠρώτα τὸν Δερκυλίδαν ἐπὶ τίσιν ἂν σύμμαχος γένοιτο.
9. Ἐκέλευεν αὐτοὺς ἰέναι εἰς Λακεδαίμονα.
10. Κλέαρχος εἶπεν ὅτι οὐκ ἐπαινοὶ Δέξιππον, εἰ ταῦτα πεποιήκοι.
11. Ἦδεσαν* τοὺς στρατιώτας ἐναντιομένους τῷ στρατηγῷ.
12. Μειδίας ἐκέλευεν ἀνοῖξαι τὰς πύλας.
13. Ὁ Φίλιππος ἡξίου τὴν πόλιν παραδοῦναι αὐτῷ.
14. Ἡρώτων αὐτοὺς εἰ δοῖεν ἂν τούτων τὰ πιστά.
15. Οἱ Θηβαῖοι εἶπον ὅτι οὐκ ἂν ἀποδοῖεν τοὺς νεκρούς.
16. Ἀκούω κώμας εἶναι καλὰς οὐ πλέον εἴκοσι σταδίων ἀπεχούσας.

17. Ἴσμεν Σωκράτη ῥαδίως ἂν ἀφεθέντα* ὑπὸ τῶν δικαστῶν, εἰ καὶ μετρίως* τούτων ἐποίησε.
18. Οἱ Πέρσαι οἶονται τοὺς ἀχαρίστους καὶ περὶ τοὺς θεοὺς ἂν ἀμελῶς ἔχειν.
19. Ὁ Δημοσθένης ἑώρα τὸ παρατεῖχισμα* τῶν Συρακοσίων ἀπλοῦν ὃν ῥαδίως ἂν ληφθέν*.
20. Οἱ τριάκοντα Σωκράτη ἀπηγόρευον τοῖς νέοις μὴ διαλέγεσθαι*.
21. Τισσαφέρνης ἡξίου τὰς Ἴωνικὰς πόλεις ἀπάσας ἑαυτῷ ὑπηκόους εἶναι.
22. Κλέαρχος ἐβουλεύετο εἰ ἐμποῖεν τινὰς ἢ πάντες ἴοιεν ἐπὶ τὸ στρατὸν πεδον.
23. Ἄγεις ἔφη οὐκ ἂν δύνασθαι τοσοῦτους ξυμμάχους εὐρεῖν.
24. Εἰς ὀλιγορίαν* ἐτράποντο οὐκ ἔχοντες* ὅ,τι γένωνται.
25. Ἐν ἐκείνῳ τῷ ἀγῶνι τὸν πατέρα με ἔφασκεν ἀπεκτονέναι τὸν ἑαυτοῦ.
26. Ὁ ἱερεὺς ἠϋχετο λῦσαι οἱ* τὴν θυγατέρα.
27. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐνόμισαν παρασκευάζεσθαι τοὺς ἐναντίους ἵνα ἐπίοιεν*.
28. Ἀκούει τοὺς πολεμίους προσιόντας.
29. Προσέταξαν τῷ Σωκράτει οἱ τριάκοντα ἀγαγεῖν Λέοντα τὸν Σαλαμῖνι ἵνα ἀποθάνοι.
30. Ἐλεγεν ὅτι ἔτοιμος εἶη ἡγεῖσθαι αὐτοῖς εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον τὴν Θράκης, ἔνθα πολλὰ κάγαθὰ λήψοιντο.
31. Ὅρῳ καὶ τῶν τοιοούτων τοὺς πλείους ἀφόρους παντάπασιν γιγνομένους.
32. Κλέων οὐκ ἔφη αὐτός, ἀλλ' ἐκείνον στρατηγεῖν.
33. Εὐ οἶδα ὅτι μᾶλλον ἂν αὐτῶν φροντίζοις ἢ τῶν πολλῶν.
34. Σεύθης εἶπεν ὅτι οὐδενὶ ἂν ἀπιστήσειεν* Ἀθηναίων.
35. Ἐδοξε* τῷ δήμῳ τριάκοντα ἄνδρας ἐλέσθαι.
36. Κύρος παρήγγειλε τοῖς φρουράρχοις λαμβάνειν ἄνδρας Πελοποννησίους.
37. Ἡϋχετο πρὸς τοὺς θεοὺς ἀπλῶς τάγαθὰ διδόναι.
38. Ἠπόρουν τί ποτε λέγει ὁ θεός.
39. Κρίτων ἐρωτᾷ πῶς με θάπτῃ.
40. Ἡ μήτηρ διηρώτα τὸν Κύρον πότερον θούλοιο μένειν ἢ ἀπιέναι.
41. Ἐπερωτῶ τὸν θεὸν τί ἂν ποιῶν τὸν λοιπὸν βίον εὐδαιμονέστατα διατεταίμαι.
42. Κύρος τῷ Κλεάρχῳ ἐβόα ἀγειν τὸ στράτευμα κατὰ μέσον τὸ τῶν πολεμίων ὅτι ἐκεῖ βασιλεὺς εἶη.
43. Ἦκεν ἄγγελος λέγων ὅτι λελοπῶς εἶη* Συέννεσις τὰ ἄκρα.
44. Ἀρχίδαμος τοὺς Ἀθηναίους ἠλπίζεν ἴσως ἂν ἐπεξελεθῇν* καὶ οὐκ ἂν ριιδεῖν* τὴν γῆν τμηθῆναι*.

45.α)1 13. θα κάνουμε ευχαριστήρια θυσία για τη διάσωσή μας 16. να μην τρέχετε γρήγορα (άτακτα) 20. όταν κατορθώσω 23. κυρπολήθηκε 25. ως την οδηγήσει, ως την πάει

45.β)1 2. κατηγορούσαν 11. ήξεραν

45.β)1 17. θα είχε απαλλαγεί - σωστά, μέσα στα όρια 19. το τείχος που οικοδομήθηκε ντά - και ότι θα είχε κυριευτεί εύκολα 20. (πλεονάζουσα άρνηση) να συζητά μ 24. αδιαφορία, αμέλεια - επειδή δεν ήξεραν 26. (προσωπ. αντων.) να του ελευθε σουν, 27. για να επιτεθούν 34. δε θα αμφέβαλλε 35. αποφάσισε ο λαός 43. εγκαταλείψει 44. θα έβγαιναν έξω εναντίον του εχθρού και δε θα ανέχονταν λεηλατηθεί